

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 2 lipca 2020 r.

na posiedzeniu

w sprawie R. H. skazanego za czyn z art. 279 § 1 k.k. i in.

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 lutego 2020 r., sygn. akt II AKo (...)

o odmowie przyjęcia wniosku R. H. o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 8 lutego 2018 r., sygn. akt V Ka (...),

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 6 czerwca 2017 r., sygn. akt II K (...)

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

R. H. w dniu 27 sierpnia 2019 r. (data wpływu do Sądu Apelacyjnego w (...)) złożył osobisty wniosek o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 8 lutego 2018 r., sygn. akt V Ka (...) utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P., powołując się na przesłankę z art. 540b k.p.k.

Zarządzeniem z dnia 11 września 2019 r., sygn. akt II AKo (...), skazany został wezwany przez Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) do usunięcia w terminie 7 dni braków formalnych wniosku o wznowienie

postępowania, poprzez sporządzenie wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata lub radcę prawnego pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku.

W terminie wyznaczonym na usunięcie braków, skazany wniósł o przyznanie mu adwokata do sprawy II AKo (...) powołując się na fakt, że „przebywa w zakładzie karnym i nie stać go na mecenasa z wyboru”.

Zarządzeniem z dnia 31 października 2019 r. skazanemu został wyznaczony obrońca z urzędu w celu zbadania podstaw do wznowienia postępowania w sprawie II K (...) i ewentualnego sporządzenia oraz podpisania stosownego wniosku lub złożenia oświadczenia przewidzianego w art. 84 § 3 k.p.k. w terminie 30 dni.

W dniu 16 grudnia 2019 r. (data wpływu do Sądu Apelacyjnego w (...)) obrońca z urzędu złożył pismo procesowe i oświadczenie, w których poinformował, że nie znalazł podstaw do wznowienia ww. postępowania.

Na mocy zarządzenia z dnia 18 grudnia 2019 r. skazanemu został doręczony odpis oświadczenia obrońcy o braku podstaw do wznowienia postępowania oraz wezwanie do usunięcia w terminie 7 dni braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie tego wniosku przez adwokata lub radcę prawnego pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

Wezwanie to wraz z odpisem oświadczenia skazany odebrał w dniu 27 grudnia 2019 r.

Pismem z dnia 2 stycznia 2020 r. (data wpływu do Sądu Apelacyjnego w (...)) skazany złożył kolejny wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie II K (...) Sądu Rejonowego w P..

Zarządzeniem z dnia 3 stycznia 2020 r., II AKo (...), Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) odmówił skazanemu R. H. wyznaczenia obrońcy z urzędu.

Zarządzeniem z dnia 21 lutego 2020 r., sygn. akt II AKo (...), Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...), odmówił przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania w sprawie II K (...) Sądu

Rejonowego w P., albowiem skazany, wezwany do usunięcia braku formalnego, nie zastosował się do tego wezwania.

Odpis powyższego zarządzenia skazany odebrał w dniu 28 lutego 2020 r., a w dniu 6 marca 2020 r., wywiódł od niego zażalenie wskazując, że w jego ocenie zaistniały wszelkie formalnoprawne i merytoryczne wymogi do wznowienia postępowania w sprawie II K (...) i stąd okoliczność, że wyznaczony mu obrońca z urzędu odmówił złożenia rzeczzonego wniosku nie może de facto pozbawiać go jego konstytucyjnych uprawnień.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W sytuacji, gdy z mocy wyraźnego przepisu kodeksu postępowania karnego, wynika wymóg sporządzenia i podpisania pisma procesowego przez osobę o szczególnych kwalifikacjach określonych w tejże ustawie (w tym wypadku przez podmioty określone w art. 545 § 2 k.p.k.), niezachowanie tego wymogu stanowi brak formalny, uniemożliwiający nadanie pismu dalszego biegu. W przypadku wniosku o wznowienie postępowania, niedochowanie tego wymogu i nieuzupełnienie go w terminie, skutkuje odmową przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania (art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.).

I taka sytuacja zaistniała w przedmiotowej sprawie.

Skazany złożył osobisty wniosek o wznowienie postępowania i mimo prawidłowego wezwania go o uzupełnienie tego braku, poprzez sporządzenie wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata lub radcę prawnego, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, tego braku nie uzupełnił w terminie. W tej sytuacji Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) był nie tylko uprawniony, ale i zobowiązany do odmowy przyjęcia tego wniosku.

Zaakcentować należy, że R. H. został wyznaczony obrońca na podstawie art. 84 § 3 k.p.k., który po przeprowadzonej analizie akt sprawy oraz po zapoznaniu się z osobistym pismem skazanego, w oparciu o powyższą regulację, poinformował na piśmie Sąd Apelacyjny i skazanego, że nie stwierdził podstaw prawnych do

wznowienia postępowania. Okoliczność, że skazany nie zgadza się ze stanowiskiem obrońcy nie jest natomiast wystarczającym powodem do wyznaczenia mu kolejnego obrońcy z urzędu. Zagwarantowane w art. 42 ust. 2 Konstytucji RP prawo do obrony zostało R. H. zapewnione, poprzez wyznaczenie mu w postępowaniu wznowieniowym obrońcy z urzędu. Zarówno ten przepis, jak i regulacja przewidziana w art. 84 § 3 k.p.k., nie dają gwarancji wyznaczania kolejnych obrońców z urzędu, w sytuacji, gdy dotychczasowi nie spełniają oczekiwań skazanego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak w części dyspozytywnej postanowienia.